

Piippujen Ympärillä

WARKAUS-SEURA RY • www.varkaus-seura.fi

Kuva: Ari Kankkunen

Talvinen vuodenalku

Vuosi 2015 alkoi sään puolesta lumisena ja kylmänä. Järvet jäättyivät ajallaan, ja pilkkimiehet ja -naiset pääsivät kalojen kimpun hyvin jäätynneille järville pienin 'tappioiden'. Ei pidä unohtaa verkonuittajia, joiden alkuvuoden saaliit 'toriparlamenttien' mukaan ovat olleet hyvät.

Valtiovalta käsittelee uutta kalastusasetusta ja miettii, onko oikea kalan alamitta sentin suurempi vai pienempi kuin nykyisin lukee säädöksissä. Mittahan on tietysti oikea, kun se on peräti asetukseen sentilleen kirjoitettu. Kalastajalle jää kuitenkin kalan mitan lopullinen tarkastus siellä kalastustilanteessa. Samoin määrätään kaloille myös enimmäispituusmitta. Lieneekö tämä tarkoitettu 'kalavaleiden' leviämisen ehkäisemiseksi?! Hyviä kalansaaliita!

Talven ensilumilta lähtien on Savossakin ollut runsaasti sähkökatkoksia. Linjojen korjaajien tulee olla tosimehiä. Ainakin tämänlaatuinen kuva tulee mieleen, kun katselee televisiota toimintaa, miten linjoja korjataan. Helikopterit katkovat taittuneiden puiden latvoja linjakäytävältä. Tämäkin näyttää ammattilaisten

työltä. Mahtakohan latvasta karsittu koivu olla entistä tuuheampi ensitalven uusilla lumilla?

Lähes kaikki toimintamme perustuu siihen, että verkosta tulee sähköä keskeytyksettä. Kun sähkökatko tulee, lamauttaa se monia asioita. Ihmisestä saattaa tulla jopa vihainen. Vihan tunne josakin tapauksessa helpottuu, kun saa kiukkunsa purkaa syyttömään vikailmoituksen vastaanottajaan. Sähkökatkos on epämiellyttävä tapahtuma, mutta vielä epämiellyttävämpiä on sellaiset puheet, jotta sähköveroa tulisi korottaa. Sähkökatkot ja verot ovat eri asioita.

Autoilijat ovat voineet ilokseen todeta, että vuoden alusta bensan hinta on oleellisesti laskenut. Pitkänmatkan linja-autojen lippujen hinnat alkavat olla kohtuuhintaisia, ja junamatkojen lippujen hinnat samoin. On täysin selvää, että nyt joukkoliikenne kilpailee yksityisautoilun kanssa. Kehitys on myönteistä.

Hyvää talven jatkoa!

Raimo Sikanen
Varkaus-seura ry:n puheenjohtaja

Optimisti

Olen optimisti. Vein pyykki ulos kuivumaan. Kaatosadepilvi vain pisaran päässä. Mitä niistä kastuvista pyykeistä, sielun valuessa kyyneleitä koskena. Mitä niistä, jotka kuitenkin kuivuvat ennen Juhannusta moneen kertaan. Parasta saada koski kuivumaan optimistin teflon siihen sielun päälle suojaksi. Siinä on kylliksi tekemistä täksi kevääksi. Sateenkaarta en ole vielä nähnytkaan. Sen näkemiseen tarvitsee nostaa katseensa ja hymyillä.

Kuva: Sinun Savo

Leena Salo

Muistelmia kuluneilta vuosikymmeniltä

Kun Varkaus-seura ry:n silloinen puheenjohtaja **Kyösti Koponen** soitti minulle v. 1989 ja kertoi seuran tarvitsevan johtokuntaan uuden jäsenen, niin enpä voinut, enkä halunnutkaan kieltäytyä. Tämä johtokunnan jäsenyys kesti 25 vuotta, 1989-2014. Sihteerinä toimin tuosta ajasta vuodet 1992-2000, siis kahdeksan vuotta.

Paljasvarpaisena varkaute-laisena olen aina ollut erittäin kiinnostunut sekä vanhasta että muuttuvasta, uudesta Varkaudesta. Eihän kotiseutu-työ ole pelkkää omaan kaupunkiin tutustumista. Siihen sisältyy paljon erilaisia asioita niin kulttuurin kuin monenlaisien kehityshankkeidenkin tiimoilta.

Muistoja vuosien varrelta on kertynyt paljon. Päällimmäisenä mieleen tulee vanhan rakennuksen siirtyminen seuran omistukseen v. 1992 ja sen kunnostus alkuperäiseen asuunsa. Aikaisemmin rakennusta kutsuttiin nimillä Tyyskänniemi, Tyyskä, ja vii-

Kuva: Sirpa Ollikainen

Riitta Taavila muistelemassa menneitä.

meiseksi Muksula. Varkaus-seura antoi sille nimen Kotiseutukeskus. Vastuuta, työtä ja rahaa v. 1858 valmistuneen rakennuksen kunnossa ja toiminnassa pitämiseksi on tarvittu paljon, ja talkoovoiminkin töitä on taitojen ja voimien mukaan tehty.

Valtakunnalliset 49. kotiseutupäivät 8.-10.8.1997 olivat

seuralle voimanponnistus. Päivät oli rakennettu viikon mittaiseksi tapahtumaksi, ja sää suosi niin vieraita kuin järjestäjiäkin. Varkauden kaupungin ja Varkaus-seura ry:n lisäksi järjestäjinä olivat Joroisten ja Leppävirran kunnat. Kotiseutukeskuksen uudella pihalavalla oli tapahtumia joka päivä ja ilta. Nouseva katsomo

täytyi yleisöstä. Entiseen tapaan tapahtumien jälkeen väki pääsi lavalle tanssahtelemaan. Suosittua katseltavaa olivat myös vanhan käsityöperinteen esittelyt osaavien tekijöiden tekeminä. Presidentin rouva **Eeva Ahtisaari** osallistui päiville, ja piti pääjuhlassa juhlapuheen. Sekin oli ikimuistoista.

Varkaus-seuran uudet säännöt hyväksyttiin 5.11.2013. Niihin mukaan nimi kirjoitetaan Varkaus-seura ja johtokunta muuttui hallitukseksi. Vuodet Varkaus-seuran johtokunnassa/Varkaus-seuran hallituksessa ovat olleet innostavia ja haastavia. Ne ovat tuoneet runsaasti iloa elämään. Mukana on ollut mukavia ja tekeviä ihmisiä. Heidän tapaamisiansa jään kaipaamaan. Onneksi on talkoita ja yleisiä kokouksia, joihin voi osallistua ja tavata tuttuja.

Terveisiä kaikille Varkaus-seuralaisille, niin entisille kuin nykyisillekin. Intoa kotiseututyöhön!

Riitta Taavila

Inventaario kotona

Monilla meistä on kokeimuksia majanmuutosta. Joillekin se on virkistävä kokemus, toisille taas painajainen, jonka ei koskaan soisi toistuvan. On tosin myönnettävä, että vuosi vuodelta muuton vaatima ponnistus tuntuu lisääntyneen, lieneekö sitten syynä vuosien vai tavaran karttuminen. Omalla kohdallamme kyllä luulen että kyse on molemmista, sillä muistan vielä elävästi ensimmäisen muuttomme Espoossa, mukana oli yksi matkalaukku, eikä sekään ollut täynnä.

Tuo elämys tuli kuitenkin palautettua mieleen jälleen alkusyksystä, jolloin kaupungissa oleva "kortteerimme" siirtyi muutaman sata metriä etelämmäksi ts. Kauppakadun loppupäästä Laivalinnankadulle. Näin jällenpäin ajatellen oli hyvä, että vain muutaman sata metriä, sillä jos näin ei olisi ollut, saattaisi muutto jatkua vieläkin. Tosin urheiluseurojen pojat ovat aina näissä tilanteissa pelastaneet meidät pahimmalta kaaokselta, joten suosittelen heidän palvelujensa käyttöä myös muille vastaavaan tilanteeseen joutuneille.

Laivalinnankadulle, onpa hieno nimi, mistähän se mahtaa tulla, totesivat ensimmäisenä jyväskyläläiset tuttavamme kulttuuran osoitteemme vaihtumisesta. Niinpä hieman yllättyneenä kysymyksestä, mutta toki pienoista ylpeyttä tuntien

saatoin kertoa heille, että kadun nimen juuret ulottuvat aina 1700-luvun lopun aikoihin, jolloin paikalle perustettiin Laivalinna-niminen tukikohta Ruotsin "kuninkaallisen armeijan laivaston merityöstöryhmittien vapaaehtoiskomppaniolle". Sitä tosin en tainnut muistaa mainita, että nimitys tukikohta oli hieman juhlahahko nimitys muutamalle soutuveneelle miehineen ja taidettiin tuo vapaaehtoisuuskin silloisessa Ruotsin kuningaskunnassa käsittää hieman eri tavoin kuin tänä päivänä. Selitys kuitenkin tuntui olleen melko hyvä, sillä vielä käydessäänkin he tuon muistivat ja ihastelivat asuntonne sijaintia keskellä kaupunkia aivan palvelujen välittömässä läheisyydessä.

Mutta on muutossa mukavat puolensakin, tulee nimittäin inventoitua tavart ja joskus jopa heitettyä jotain pois. Meillä on ollut sellainen nyrkkisääntö, että jos muuton yhteydessä löytyy pahlavilakkoita joita ei edellisen muuton jälkeen ole avattu, niin niitä ei enää avatakaan vaan ne joutuvat suoraan kierrätykseen. Sen sijaan paperit pitää aina lukea ja vasta sen jälkeen jättää arkistointia (useimmiten) tai sitten heittää pois. Tällä kertaa papereita läpikäydessä osui silmään Suomen Kunnallislehden numero 15/83, jossa kunnallismies Kauko Keskiverto pohdiskeli millainen hänen

kotikaupunkinsa Varkaus olisi vuoden 2010 jälkeen. Tarinassa oli neljä kaupungin kehityksen kannalta merkittävää virstanpylvästä, joiden Kauko uskoi toteutuvan.

Ensimmäinen tarina tapahtui Tyyskän ravintolan terassilla, jossa tuolloin Kauko näki myös teatterin sijaitsevan. Tänä päivänä ravintola kyllä on, mutta teatteri on vaihtunut Navitakseen. Toiseksi tuolloinen uusi työvoimaministeri Urpo Leppänen lupasi poistaa työttömyyden 6 kk:ssa. No eihän se ihan niin mennyt, mutta ei mennyt Kaukonkaan ennustus, sillä hän arvioi, että eläkeikää alennettaisiin vuoteen 2010 mennessä. Toisin kuitenkin kävi, ja nyt eläkeikää pitäisi pikemminkin nostaa, vaikka työttömien työllistämiseksi-

kin taitaisi kyllä työtä riittää. Kolmanneksi Kauko ennusti että Kangaslammin kunta liitettäisiin Varkauteen vuonna 2004 ja melko nappiin meni. Neljäntenä tulevaisuudenkuva oli siirtymisen sähköiseen tiedonvälitykseen ja sen hyödyntämiseen myös kaupungin hallinnossa ja kokouskäytännössä, ja mitä muuta se tänä päivänä onkaan.

Vaikka ennustaminen on vaikeaa, varsinkin tulevaisuuden, niin olisi varmaan mielenkiintoista pohtia miltä kotikaupunkimme näyttäisi 30 vuoden kuluttua, kun lapsenlapsemme ovat parhaassa työssä.

Aurinkoista kevättä ja parempia hiihtokelejä!

Herra Hermanni

Tällaiseksi Navitasta suunniteltiin.

Ravintola TYYSKÄNHÖVI

Wredenkatu 4
puh. 040 717 8491

Warkop on nyt

PROSAUNA
www.prosauna.fi

Nikkarintie 1
78870 Varkaus
p. 0400 855 801

Varaa aika laude-esittelyyn!

Avainasioissa apu löytyy täyden palvelun lukkoliikkeestä

LUKKO-SUTELA

ABLOY® VALTUUTETTU

Häyrisentie 2, 76100 Pieksämäki.
Puh. 015-228 990

www.lukko-sutela.fi